

TKP'nin Sesi:

PAZAR

12.2.78

Bu yayınıımızda şu başlıklı yazılarımızı dinliyeceksiniz.

"Faşizmi geriletmek ,ileri ~~devrim~~ adım atmak", / " Leninci
strateji ve taktik bilim ve sanattır", / "~~Burjuvazinin demokratik~~
~~örgütleri~~ ~~isten~~ ~~sak~~ ~~tır~~ ~~taktik~~ "Emperyalizme karşı savaş

birbirinden ayrıılmaz". Bu yazıyı Kürtçe ve Türkçe dinliyeceks:
"DİSK Kongresi" üzerine basından bir özet, / *Gün bette aca*

bozma

TÜRKİYE SOSYALİST
TARİH ARŞİVİ

Faşizmi geriletmek ve ileri adım atmak

Ecevit hükûmeti kurulduğu günlerde dışık hükûmetin başı Demirel saldırgan bir direniş göstereceklerini basına açıklamıştı. Şimdi bu saldırganlığın boyutları alabildiğine ortaya çıkmıştır. Yurdun dört bir yanında tepeden tırnağa silâhlı ve halâ eylemde bulunan kontr-gerilla gibi, MİT ve CIA gibi örgütlerin desteği altındaki faşist komandolar, ülkü ocakları, MHP örgütleri kan döküyor, sabotajlar düzenliyor. Bunların yanı sıra, maocu provokasyon yuvaları da aynı yönde cadı kazanının altına odun taşıyor. Bu saldırının savunuculuğu artık açıkça yapılıyor: Türünler, Türkeşler, Demireller ve öteki suç ortakları, "Ülkücü gençlik" dedikleri ~~muhtakiklerxsürüsün~~ faşist komandoları alabildiğine kışkırtıyor, onları sokağa salıyor.

Ғаҗизәткә компютеркә һәм җәмәғәткә хеҙмәткә хеҙмәт

Geçtiğimiz günlerin sonuçlarından biri buydu: Demirellerin, Türklerin, faşist komandoların ve gizli onlarla birlikte maocu provokasyon yuvalarının aynı noktada birleştikleriydi.

Bir başka ve ~~çok~~ çok önemli gelişme ise, Kontr-gerilla tartışmalarıyla ortaya çıktı. Bu tartışma, bir yandan devlet mekanizmasının ne denli faşistleştğini gözleri önüne sererken, bir yandan da, faşist tirmanıştaki Amerikan emperyalizminin, onun gizli açık baltalama örgütlerinin, ikili anlaşmaların rolü olancâ çıplaklığı ile ortaya çıktı. Aynı zamanda bu gelişmeler, kimi sosyalistlerin faşizme karşı savaşı emperyalizme karşı savaştan ayırmakla ne denli büyük bir yanlış yaptıklarını, sosyal-demokratların ise açık bir anti-emperyalist politika izlemeden faşizmi geriletmekte ne denli yetersiz kaldıklarını kanıtladı.

~~Türk sosyalistlerinin karşı, parçacı ve işçi karşı gerilla denilen~~

TKP, gemi azıya alan bu faşist-maocu komploya enerjik bir biçimde karşı koyuyor. Hükûmeti de aynı yönde tutum almaya çağırıyor.

~~TKP~~

Bazı parlâmenterlerin başlattıkları tartışmadan çok kısa sonra, gerici-faşist ~~kamptanxgalkanx~~ güçler gerçek niyetlerini ortaya koydular. Kontr-gerilla tartışması, Demirellerin, Türünlerin, Türkeslerin Amerikan emperyalizmine dayanarak, silâhlı kuvvetler içinde bir cunta hareketini örgütlemeye yeltendiklerini, hükûmet devrim girişimleri içinde olduklarını gösterdi. Türün, açıktan açığa "iç savaşa hazırlanmaktan" söz etti. Böylece gerginleştirilen politik ortamda, hükûmetin ana partisi CHP yönetimi bir kez daha geri adım attı. Bir yandan kontr-gerilla adı altında devlet organlarının halka karşı kanlı bir saldırı yürüttüğünü açıkça belirtenler, öte yandan "tartışmayı kapama" adı altında gerilediler. Kuşkusuz bu tutum, faşist saldırganlığı azaltmak göyle dursun, daha da ağırlaştırdı. TKP, faşizme karşı savaşın bu yöntemlerle başarıya ulaştırılamayacağını belirtiyor, ulusal demokratik güçlerin birleşimini kurmaktan yığınlara dayanmaktan, onlara güvenmekten ve ödünsüz bir savaş yürütmekten başka yol olmadığını söylüyor.

Geçtiğimiz günlerin savaşı, faşist saldırıyı, emperyalist kaynaklı komploları geriletmek ~~ixix~~ yönünde sürerken, daha ileri kazanımların elde edilmesi yönündeki savaşım da yoğunlaştı. Bu savaşım odak noktası, TKP'nin üzerindeki yasağın kaldırılmasıydı. Daha şimdiden bu savaşım yığinsal boyutlara yükseldi. Hemen hemen bütün yığinsal demokratik örgütler işçi sınıfının partisine özgürlük belgisine dört elle sarıldı. Bir dizi parlâmenter, TKP'nin legale çıkması yönünde görüşlerini belirttiler. Sorun bakanlar kurulunda da gündeme geldi. Öyle ki, burjuvazinin bir kesimi yasak zincirini daha da perçinleştirmek için en kanlı yöntemleri savunurken, bir başka bölümü de TKP'nin üzerindeki yasağın daha fazla süremeyeceğini kavramaya ve TKP'ne karşı yeni konumlarından saldırıya geçebilmek için duruma uymaya çalıştılar. Bunlar "çıksınlar da güçlerini görelim" türünden birgerekçeyi piyasaya sürdüler. Bazı kimseler ise, özellikle ~~kendilerini~~ TKP'ne karşı düşmanlık edenler, öte yandan da kendilerini sosyalist olarak gösterenler, bu güçlü

akım karşısında demagojik bir tutuma yöneldiler. Bunlar ya TKP'nin le-
gale çıkması yönündeki bu güçlü akımı neredeyse "oyun içinde oyun"
gibi gösterme yeltenişinde bulundular, ya da sorunun özünü boşaltmayı/
sorunu "TKP'nin üzerindeki yasağın kalkması" biçiminde değil de,
"herhangi bir komünist partisinin kurulması" biçiminde koymayı denedi-
ler. Bazıları da bilinçli, ya da bilinçsiz olarak, sorunu yalnızca
141 -142'inci maddelerin kaldırılması şeklinde gösterdiler. Oysa,
işçi sınıfının, emekçilerin örgütlenmesinin önündeki yasal engeller
yalnız bu maddelerle sınırlı değildir. Siyasî Partiler Yasası'ndan
dernekler yasasına, Ceza yasasındaki daha bir sürü faşist maddelerden,
Anayasa'daki anti-demokratik maddelere kadar demokrasinin önünden kal-
dırılacak nice barikatlar ortada olduğu gibi duruyor.

TKP, 56 yıldan beri illegaldi, bugün de gizlilik içinde çalışı-
yor. Niçin şimdi TKP üzerindeki tartışmalar böylesine yoğunlaştı?

İşbirlikçi burjuvazinin, anti-komünist çevrelerin doğalarında bir değişme olduğu söylenebilir mi? Kuşkusuz hayır! Olan biten, Türkiye işçi hareketinin ~~geliş~~ güçlenmesi ve TKP'nin bu hareket içinde kök salmasıdır. TKP, işçi sınıfı sıralarında örgütlenerek, fabrikaları parti kaleleri durumuna getirerek, yasak zincirini parçalıyor. Kuşkusuz bu çetin savaşta, demokratik inanışlı çevrelerin, komünist olmamakla birlikte TKP'ne içtenlikle özgürlük isteyenlerin savaşına TKP büyük bir değer biçiyor.

Emperyalist, faşist ve maocu komplolara karşı savaşmak, faşizmi geriletmek için ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği zorunluktur. TKP'nin üzerindeki yasağın kalkması ile bu hedeflere ulaşmada yeni bir aşama başlayacaktır. O nedenle faşizmi geriletmek için savaşla TKP'nin üzerindeki yasağın kaldırılması savaşımı birbirinden ayrılmıyor. Savunmak için ileriye adım atmak gerekiyor...

10 Şubat 1978 Pazartesi
Kaz.

Leninci strateji ve taktik bilim ve sanattır

"Partinin stratejisi, taktiği, politik yörüngesi açıklık ister.

Bunlar, memleketin somut durumuna göre ayarlanır, sınıf savaşlarının gelişme aşamalarına göre ayarlanır. Karşılıklı güçlerin dengesine, bunların yeralımına göre ^{işlenir.} ayarlanır. Savaşta yakın ve uzak amaç nedir? Bu aşamalarda kime vuracak, kimi tutacaksın? Kiminle birlik kuracaksın? Hangi güçleri yalıtacaksın? Başdüşman kimdir?"

D.D. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın Parti Konferansında okuduğu MK raporundan aldığımız bu paragrafta proletaryanın devrimci partisinin izlediği politikanın bazı temel sorunları yer almaktadır. Komünist partisinin izlediği politik yörünge Marksçı-Leninci strateji ve taktiğin birliğinden oluşur. Strateji ve taktiğin öğretisi aynı zamanda politik savaşın biçim, yol ve yöntemlerini, örgütlenme ve yönetim sorunlarını içerir. İşçi sınıfının, emekçi yığınların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına önderlik edebilmenin bilimi

ve sanatıdır.İşçi sınıfının dünya görüşü Marksizm-Leninizmi sınıf savaşlarına,devrimci teoriyi devrimci eyleme aktaran köprü komünist partisinin politik strateji ve taktigidir.

D.D.Geçen hafta yaptığımız tanımları kısaca tekrarlayalım: Strateji,belirli bir aşamada ülke çapında ve uluslararası alanda sınıfsal güçlerin yer alımına göre,işçi sınıfının bu aşamadaki ana hedefini ve başlıca görevlerini,baş düşmanı ve böylece esas vuruş yönünü,işçi sınıfının kalıcı ve geçici bağlaşıklarını saptar. Komünist partilerinin hangi aşamada olursa olsun stratejik çizgileri her zaman uzak amaçlarına,kapitalizmin yıkılması,sosyalizmin, komünizmin kurulmasına bağlıdır.

Komünist partileri stratejilerini gerçekleştirmek için değişik taktikler uygularlar.Stratejiye bağlı olarak her somut durumda güncel görevlerin üstesinden gelebilmek için partinin politikasını belirlemek,taktik bir sorundur.Bu da sınıf-
ların güç oranındaki somut değişmelerin göz önünde tutulmasıyla

ve stratejik amaca yönelik bir adım atabilmek için en elverişli savaş biçim ve yöntemlerinin bulunmasıyla olur. Komünist partileri taktiklerinde devrimci hareketin alçalış ve yükselişini, ara katmanların sallantılı tutumlarını ve burjuvazinin karşı taktiğini hesaba katar, her türlü savaş biçimine ve yöntemine, birinden ötekine kısa zamanda geçebilmeye hazırlıklı bulur. Taktik her zaman stratejiye bağlıdır. Burada dinleyicilerimizin dikkatini bir noktaya çekmek yerinde olur. Günlük konuşmalarda ve burjuvazinin politik dilinde "taktik" terimi çoğu kez stratejiden kopuk olarak ve düşmanı aldatmaya yarayan manevra anlamında kullanılır. Buna karşılık işçi sınıfının savaşında taktik, stratejinin somut bir görünüş biçimidir. Bu, halk yığınlarının, işçi sınıfının öncü partisinin politikasını anlayabilmeleri, benimseyip uygulayabilmeleri için çok önemlidir.

İşçi sınıfının devrimci politikası, strateji ve taktiği bir bilimdir. Bu neden böyledir?

İnsanın insanı sömürmesine son verecek, kendisiyle birlikte tüm insanlığı her türlü sömürü ve baskıdan kurtaracak olan sınıf işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı bu tarihsel görevini, sosyalist devrimi, sosyalizmin-komünizmin kuruluşunu kendiliğinden gerçekleştiremez. Bunun için komünist partisinin önderliğinde, emekçi köylülerle, halk yığınlarıyla bağlaşıklık kurması, bilinçli, örgütlü eylem yürütmesi zorunluktur. Bu da bilimsel bir politika gerektirir.

Ayrıca işçi sınıfının karşısında emperyalizm gibi bir canavar, örgütlü, deneyimli, çökmesine, can çekişmesine karşın elinde daha henüz güçlü savaş olanaklarını bulunduran bir düşman, onun yerli işbirlikçileri bulunuyor. Bu düşmanı alt edebilmek için işçi sınıfının, emekçi yığınların savaşlarını bilimsel bir politikayla yönetecek, örgütleyecek devrimci

bir parti, komünist partisinin öncülüğü zorunludur.

Bu tarihte kapitalizmin gelişmesiyle, işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çelişkinin, sınıf savaşlarının sertleşmesiyle, bu savaşların yasallığını, mekanizmasını ortaya çıkarıp pratikte yararlanmak isteminin işçi sınıfında doğmasıyla, bu istemi karşılayacak teorinin, Marksizmin oluşmasıyla, işçi sınıfı hareketiyle bilimsel dünya görüşünün, Marksizmin, proletaryanın devrimci partisinde birleşmesiyle, emperyalizm döneminde Leninci, yeni türden partinin, komünist partisinin oluşmasıyla bilimsel bir politikanın, strateji ve taktigin uygulanma olanakları ortaya çıkmış oldu.

Komünist partilerinin bilimsel politikası nereye dayanır? Bu politikanın bilimsel temeli Marksizm - Leninizmin bütünlüğüdür. Politik strateji ve taktigin felsefe temeli diyalektik ve tarihsel materyalizmdir.

Markscı-Leninci felsefe ~~www~~ nesnel gerçeği irdelene yöntemini verir. Somut koşullardan hareket etmenin, ilişkileri, çelişkileri oluşma, değişme süreci içinde ele almanın zorunluluğunu gösterir. Gerçek olayları, gelişmeleri canımızın istediği gibi görmekt~~www~~, veya zorla belli kalıplara sokmak eğilimlerinden kurtarır.

Markscı-Leninci politik ekonomi, politik strateji ve taktığın önemli bir dayanağıdır. Toplumun ekonomik gelişmesini, sınıf ve katmanların ekonomik durumlarını, sınıfsal çıkarlarını doğru olarak saptamayı öğretir.

Bilimsel komünizm ise politik strateji ve taktığın dolaysız teorik temelidir. Kapitalizmden sosyalizme geçişin, sosyalizm-komünizm kuruculuğunun yasallıklarını, ilkelerini içerir. İşçi sınıfının savaş deneylerini sürekli genelleştirir, politik strateji ve taktik öğretisini zenginleştirir.

Bilimsel strateji ve taktiğin, Marksizm-Leninizmin üç bölümünden başka önemli bir temeli daha vardır: Dünya işçi hareketi tarihinin ana dersleri. Tarihi bilmeden ilersini görebilmek olasılığı yoktur. Lenin: "Sınıf bilinci olan işçiler hareketi sürdürürken, sürekli olarak hareketin geride bıraktığı yola dönüp bakarlar ve bu yolun doğru olup olmadığına, daha iyisinin yapılabileceğine sürekli kafa yorarlardı" diyor. Marksçı-Leninci tarih bilimi proletaryanın sınıf savaşının ya tarihinden somut dersler, yasallıklar çıkarır.

Bilimsel öngörüler de devrimci strateji ve taktiğin kapsamına girer. Lenin'in sosyalizmin bir ülkedeki utkusunun olasılığı üzerine öngörüsü, Büyük Ekimbr Sosyalist Devrimi'nin strateji ve taktiğinin belirlenmesinde ve uygulanmasında önemli bir rol oynadı. Elbette tarihin akışı tam tamına önceden görülemez. Ama sınıf güçlerinin ve konumlarının

doğru belirlenmesi, eğilimlerin doğru saptanmasıyla gelişmeler üzerine daha sağlam öngörülerde bulunulabilir. Bu da işçi sınıfının, emekçilerin savaşımına güç katar, yığınların yaratıcılığını geliştirir.

İşçi sınıfının devrimci politikasının, politik strateji ve taktiğinin bir bilim olduğunu, bir bütün olarak Marksizme-Leninizme ve dünya işçi hareketi tarihinin ana derslerine dayandığını gördük. Ancak strateji ve taktiğin dayandığı bu bilimsel temelın bazı bölümleri işçi sınıfının savaşında stratejik ve taktik görevlerin belirlenmesinde daha ön plana çıkıyor. Bunlardan biri ve en geniş, tarihsel materyalizmin komünist toplum düzeninin hazırlanması, ^{sona}geçiş ve ^{sonun} gelişmesi ile ilgili yasallıklardır. Bir diğeri ve önemlisi sosyalist devrimin yasallıklarıdır. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin öğretisi ve deneyleri bunların başlıcalarıdır. Üçüncü önemli bir bölüm, işçi sınıfının politik

gelişme süreci içindeki savaşımının mekanizmasını aydınlatan bazı bilgilerdir.

www.wwww. "Komünizmin çocukluk hastalığı: Sol radikalizm" adlı yapıtında Lenin'in bütün büyük devrimlerin temel yasası diye adlandırıldığı bu www.wwww bilgiler

dirdığı bu www.wwww, devrimci durumun ve devrimin deneylerinden

çıkarılsa da bütün aşamalarındaki devrimci politika için önem taşıyorlar.

www.wwww. Bu www.wwww, işçi sınıfının, emekçi yığınların ekonomik durumu ve çıkarlarıyla, onların bu çıkarlarını gerçekleştirmeye doğru yığınsal yönelişleri arasındaki ilişkiye ışık tutuyorlar. Dördüncü önemli teorik bölüm ise çağımızın karakteri üzerine bilgilerden , sınıf savaşımının sorunlarına somut-tarihsel yaklaşım zorunlughundan ve proleterya enter-nasyonalizmi ilkesinden oluşuyor.

Lenin politikanın yalnız bir bilim değil aynı zamanda bir sanat olduğunu belirtiyor. Bu ne demektir? Politik strateji ve taktik, her politik duruma uygun "reçetelerin", "kuralların" toplamı demek değildir.

Strateji ve taktigi politik yaşama geçirmek, yığınlara benimsetmek, yığınların savaşını böyle bir yörüngede örgütlemek - işte politik yönetim sanatı budur. Strateji ve taktik biliminin öğrettiği marksçı-leninci politikanın temel ilkelerini teorik olarak sürekli derinleştirmek, zenginleştirmek ve yaratıcı bir biçimde politik eyleme dökmek gereklidir. Bu yetenek, bu ustalık, bu sanat ancak kendi ülkesinin ve başka ülkelerin/uzun savaş deneyimlerinin doğru biçimde özümsemesiyle elde edilebilir. Yalnızca kitaplardan öğrenilemez. Düşmanın strateji ve taktigindeki değişimleri sezebilmek, işçi sınıfını, yığınları yönlendirebilmek, ^{doğru} savaşın yöntem ve biçimlerini bulabilmek, yeni gelişmeleri daha tomurcuk halindeyken görebilmek, gereken yerde gözünü budaktan sakınmamak, gereken yerde işçi sınıfının partinin görevleri arasında ana zincir halkasını bulabilmek savaşını geliştirecek politik ödünler verebilmek bu sanatın bazı öğeleridir.

D.D. bu yayınıımızda işçi sınıfının devrimci politikasında strateji ve taktiğin birliği, leninci politikanın bilim ve sanat olması özellikleri üzerinde durduk. Bu konuda Konuk Yayınlarında çıkan "Dünya Komünist Hareketi" adında Sovyetler Birliği Marksizm-Leninizm enstitüsünce hazırlanan yapıttan daha ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Devrimci teori-devrimci eylem programımız burada sona eriyor. Gelecek hafta bu konudaki yazı dizimizi yine aynı saatlerde dinleyebilirsiniz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI